

видъ че турцитѣ сами ще побѣгнатъ, когато Гурко изгони Сюлеймана, че на Вейсилъ паша никакъ нѣма да бѣде на смѣтка да са държатъ въ своитѣ орлини гѣзда и ще пусне въ тилътъ при себе си руската гвардия. Генералътъ само отпущае изъ прѣдъ видъ, че, като отстъпи, турцитѣ ще завзематъ прѣвѣсходно укрѣпленный съ редути и куленни фортове Одринъ, а тогава нѣма какво да са мисли за скорото свършване на войната... Хората, които окръжаваха Радецкый, държаха са на това сѣщото мнѣние. Началникътъ на щабаъ му храбрий и симпатичный генералъ Димитровскый, прямо ни говореше че или ний всинца ще погинемъ въ долината на Казанлъкъ, или нѣма да достигнемъ до нея, като са затѣмъ въ горитѣ. Когато на Скобелева говоряхъ за възможността на отстъплението той строго отговори.

— Нѣма да бѣде отстъпление подъ никакъвъ видъ!... Азъ вървя по такъвъ пѣтъ, по който е възможно да са спуснешъ, а назадъ да са върнешъ не бива...

— Въ краенъ случай какво вие ще направите?

— Напрѣдъ своитѣ солдати ще отидѣ, въ челото на турскитѣ позиции, ще взема съ шурмъ гората Св. Никола. Или ще загинѣ... Тукъ изборъ неможе да бѣде...

Великийтъ князь поддържа Скобел ва и прѣминаването бѣше безвъзвратно. Въ сѣщиятъ день генералътъ даде приказъ по войскитѣ на свойтъ отрядъ, който привождатъ тукъ цѣлъ.

„На насъ прѣдстои труденъ подвигъ, достоенъ на постоянната и истинната слава на рускитѣ знамена. Днесъ, солдати, ний ще почнемъ прѣминаването Балканитѣ съ артилерията, безъ пѣтица, като си отваряме пѣтъ прѣдъ очитѣ на неприятельтъ, прѣзъ дълбокитѣ сѣжнии прѣси... Въ горитѣ ни очаква турската армия. Тя дързнува да ни прѣгради пѣтътъ. Не забравяйте, братя, че на насъ е повѣрѣнна честта на отечеството, че за насъ сега са моли самиятъ Царь Освободитель, а съ него и цѣла Россія. Отъ насъ тѣ чакатъ побѣда. Да не ви смущава нито многочислеността, нито упорството, нито злостта на неприятелитѣ. Нашето дѣло е свято, Богъ е съ насъ!“

„Български дружинници! вамъ е извѣстно защо съ държавната воля рускитѣ войски сѣ проводени въ България! Вий отъ първитѣ дни показахте себе си достойни въ участието на руския народъ. Въ биткитѣ въ юлий и августъ, вий заслужихте любовта и довѣрнето на вашитѣ